1769, sai Tallinna maakonna praostiks 1785, konsistooriumi assessoriks 1792 ja Ida-Järvamaa praostiks 1797. Surn. 29. III 1799. — L. sulest on trükis ilmunud järgmised eestikeelsed vaimuliku sisuga teosed: 7 jutlust väljaandes »Jutlusse Ramat« (1779); »Õppetusse-Ramat, mis nende heaks, kes Jummalat püüdvad selgiminne tunda ja öieti tenida« (Tallinnas, 1795, II tr. 1796) sisaldab piiblilugusid, ristiusu õpetust, vaimulikke laule; »Uus Laulo Ramat« (Tall., 1796 + 2 lisa); »Risti-usso Üllemad Õppetussed« (1796); »Uus Katekismusse Ramat« (Tall., 1797).

Recke-Napiersky III; Beise II; Paucker, Geistl., 211; Kampmann, E. van. ilukirj., 17 j. *A. S-te.*

LÜDIG, Mihkel, helikunstnik, sünd. 27. IV 1880 Pärnumaal Reius metsavahi pojana. 1897. a. astus L. Moskva konservatooriumi, kust peagi Peterburi konservatooriumi üle läks, õppides seal prof. Homiliuse oreliklassis. Klaverimängus on tema õpetajaks olnud Fr. Czerný, kompositsioonis N. Solovjev. Lõpetanud 1904. a. konservatooriumi vabakunstniku diplomiga, asus ta Peterburi Eesti koloniis tööle koorijuhina ja Eesti Jaani kiriku organistina. Kodumaal juhatas L. ühendatud laulukoore 1909. a. Tartu muusikapäeval ja 1910. a. Tallinna VII üldlaulupeol. 1918. a. asus L. Tallinna, kus ta tegev oli kõrgema muusikakooli, pärastise konservatooriumi, asutamisel ja korraldamisel, mille direktoriks ta oli kuni 1922. a.-ni. Selle järel oli L. Kaarli kiriku organistiks. 1924. a. asus ta Lõuna-Ameerikasse elama. L. on komponeerinud rea koori- ja soololaule kui ka instrumentaalteoseid. Trükis on temalt ilmunud »12 laulu segakoorile« ja mõned soololaulud.

Vrdl.: J. Siimer, Muusikaajaloo põhijooned (1921), lk. 58. *L. N.*

LÜDIG-SINKEL, Mathilde, kunstlaulja, eelmise naine, sünd. 22. III 1882 L.-S. omandas hariduse laulu alal Peterburis prl. v. Schrenki juures. Oma ilusa hääle tõttu äratas L.-S. tähelepanu 1902. a. Pärnu laulupeol, kus esines Haydni »Loomises« solistina. Hiljemini on ta sageli hea eduga esinenud kontsertlauljana nii kodumaal kui ka Peterburis. *L. N.*

LÜÜS, Aadu, arstiteadlane, sünd. 4. XI 1878 Võrumaal Vana-Antsla v. Lüüsi talus talurentniku pojana, õppis 1895—1900 H. Treffneri eragümnaasiumis Tartus ja 1901—07 Tartu ülikooli arstiteaduskonnas, olles üliõpilasena E. Üliõpil. Seltsi liige. 1905. a. uuris L. Õp. E. S.-i ülesandel eestlaste asukohti Pihkva ja Vitebski kubermangus. A. 1907 arstiteaduskonna *cum laude* lõpetanud, oli L. 1907—09 arstiks Laiusel ja Võrus ja 1909—11 assistendiks J. Armitsteadi lastehaiglas Riias. 1911—20 teotses L. Tallinnas arstina, olles ühtlasi linna vaestearst ja alates a. 1917 linna tervishoiu-büroo juhataja. Kevadel 1920 valiti L. dotsendi k. t.-ks lastehaiguste alal Tartu ülikoolis ning lastekliiniku juhatajaks, omandas sügisel 1922 Tartu ülikooli juures *dr. med.* astme, valiti kevadel 1925 erakorral. ja sama a. sügisel korral. professoriks. — L. on esimene eesti lastearst-eriteadlane, kes oma eriala Eestis hoolega arendanud. Tema rohkearvulisist töist ja artikleist mainitagu: Über einige ältere estn. Ansiedlungen im Pleskausch. Gouv. (SB GEG 1905); Rinnalaste surevus Tallinnas (Tervis 1913, nr. 7); Rinnalaste toitmine (Tallinnas, 1915); Laste hoidmise ja ravitsemise õpetus (Tall., 1919); Ein Beitrag zum Studium d. Wirkung künstl. Wildunger Helenenquellensalze auf d. Diurese nierenkranker Kinder (*Acta et Comm. Univ. Dorp.* A III, 1922); Die Kinderfürsorge in Eesti (Zeitschr. f. Säuglings- u. Kleinkinderschutz 1922, nr. 11); Sugemed vigaste laste kohta Eestis (doktori-väitekiri, Tall., 1923); Ergebnisse d. Krüppelkinder-Statistik in Eesti (*Acta et Comm Univ. Dorp.* A V, 1924); Ph. Karelli elu ja tegevus (E. Kirj. 1926). *T.*

LÕO, Jaan, kirjanik, sünd. 25. I 1872 Viljandimaal Holstre v. Lõo talus, õppis 1892. a. peale Tartu ülikoolis õigusteadust ja oli 1898.—1919. a. Võrus advokaat. L. oli 1919. a. kevadel lühikest aega Võru maakonnavalitsuse esimees, siis Eesti Asutava Kogu liige rahvaerakonna esindajana ja valiti 1919. a. sügisel Asutava Kogu poolt Riigikohtu liikmeks. — L. on seni avaldanud ainukese kogu luuletusi »Nägemised« (Tartus, 1916), mis sisaldab järgmised tsüklid: »Paterna rura«, »Heroica« ja »Amores«. »Nägemiste« aineks on kodumaa loodus, ajalugu ning isiklikud elamused. Lüüriline soon tuikab eriti looduslauludes, mille tunnuseks on romantiline elamus. Kuigi L. jätkab läinud sajandi luule traditsiooni oma loodus- ja isamaa-lauludes, siiski on ta astunud suure sammu selles edasi, et ta konkretiseerib »ilus oled isamaa« valemit, avades plastilisel pildil meile kodumaa metsade ning väljade ilu eri aastaaegadel ja andes kauneid pastoraale loodusele lähedasest elust maal. Tsüklis »Heroica« võlub meid paatos, kuid kogumulje on nõrgem kui eelmises osas. Eesti ajalugu ning muinasjutu sugemed, mida autor on kasutanud selles osas, ei sisenda küllastatud luulet. Kõige nõrgem osa on »Amores«. L. värsid oleksid palju võitnud küpsema värsitehnika juures.

Isikl. saadud andmed; H. Visnapuu, Vanad ja vastsed poeedid (1921), lk. 81—92; Kampmann, Peaj. III, lk. 243 j. *H. V.*